

DŽIN-KEPEC

Dete džin i dete kepec učestvuju u televizijskom šou.

„Ja mogu da dodirnem nebo, da preskočim reku, da gledam preko kamiona, da duvam snažnije od vetra...”

„A ja da uđem u džep, da se kupam u lavoru, da spavam u fioci, da se skrijem u kuferu, da...”

„Odlično”, kaže voditeljka, „a ima li nešto što ne možete?”

„Ne možemo jedan bez drugog”, rekošeglas.

IZMEĐU DVA RATA

Ne sećam se više iz kojeg sam se rata vratio.

Sećam se samo da smo u prošlom ratu imali nekakve rituale povezane sa smrću u kojima smo padali u trans pod dejstvom snažnih droga i alkohola. Bili smo laki na ruku i brzi u koraku, a ipak, mnogi od nas napraviše životinjske toteme od svojih tela, i na taj način postadoše besmrtni.

Ne znam ni u koji rat polazim sutra.

Samo znam da me čeka put bez emocija, bez mrvice saosećanja, bez sopstvenih ubeđenja i s vakcinama za izazivanje agresije i halucinacija. Pretpostavljam da će naša tela tamo, negde daleko, biti puna beznadežnosti i prazna od suza.

Ipak, u trenutku pomišljam na tvoju kapelu kako je, leti, iznad jezerskih talasa, nosi planinski vetar. I srećan sam – između dva rata.

(S makedonskog preveo Duško Novaković)